

การบำบัดด้วยศิลปะ

ความหมาย

การบำบัดด้วยศิลปะ (art therapy) หมายถึง การใช้กิจกรรมศิลปะหรือผลงานศิลปะ เพื่อวิจัยหา ข้อบ่งชี้ของบุคคลที่เกิดไกการทำงานของร่างกาย หัวใจและสมอง ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากความผิด ปกติบางประการของกระบวนการการทำงานจิต และเพื่อใช้ กิจกรรมศิลปะที่เหมาะสมช่วยในการรักษาให้มีสภาพ ดีขึ้น

ประวัติความเป็นมา

การบำบัดด้วยศิลปะเป็นกระบวนการในด้าน จิตวิทยาสาขาวิชาจิตวิทยานำบัด (Psychotherapy) ใน แขนงศิลปะบำบัด (Therapeutic art) แขนงวิชาศิลปะ บำบัดนี้เป็นแขนงวิชาใหม่ เริ่มมีคำเรียกวิชาการเผยแพร่ ในประเทศแถบตะวันตก เมื่อประมาณก่อนถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ เล็กน้อย อันเน้นหนักในด้านของสุขภาพ จิต (mental health) ที่ได้ค้นคว้ากันมากในศตวรรษก่อน

ในสหรัฐอเมริกาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาจิตวิทยาและสาขาวิชาศิลปศึกษาเกิดขึ้น เนื่องจาก บุคคลในสาขาวิชาศิลปศึกษาตระหนักรู้ถึงความสำคัญของ แขนงวิชาที่คนสามารถให้ความร่วมมือช่วยเหลือกัน กัน ออกจากบทบาทของคนในสังคมที่เป็นอยู่เดิมจึงมี การเรียกร้องให้แขนงวิชาศิลปศึกษาได้มีส่วนร่วมใน การช่วยสังคมค้านี้ด้วย (ข้อมูลของสมาคมศิลปะบำบัด แห่งสหรัฐอเมริกาในปี ๑๙๗๔ จากการงานการวิจัย ของแอนเดอร์สันและเดลน์คาร์เท่น) จากกระแสความ ต้องการนี้จึงได้มีการผลิตบัณฑิตศิลปะบำบัดใน ด้านศิลปะบำบัด บัณฑิตเหล่านี้ได้รับการศึกษาและ ฝึกหัดจากสถาบันอุดมศึกษาเช่นแห่งในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ค่อนมา และจากรายงานของสารของสมาคม ศิลปะบำบัดแห่งสหรัฐปี ๑๙๗๔ มีมหาวิทยาลัย และ วิทยาลัยมากกว่า ๔๘ แห่ง ที่เปิดสาขาวิชาเรียนและ

ฝึกด้านศิลปะบำบัด โดยเป็นวิชาที่ประสานวิชาการ ทางด้านศิลปศึกษาเข้ากับวิชาการศึกษาพิเศษ (special education)

ทฤษฎีที่ใช้ในด้านศิลปะบำบัด

ทฤษฎีในด้านศิลปะบำบัดที่ใช้กันแพร่หลายมี ทฤษฎีเช่น ของ ไซลเวอร์ (Silver, 1978) เชคท์เมน (Shectman, 1976) อูลิน (Uhlin, 1979) และซิงเกอร์ (Singer, 1979) ทฤษฎีแต่ละทฤษฎีใช้ตัวกราฟิกนั้น เช่น ทฤษฎีของไซลเวอร์ใช้ในการบำบัดเด็กที่หัวใจ สมองเสื่อมและการพูดและเขียนอ่าน อันเนื่องมาจาก ปัญหาทางอารมณ์ เด็กมีสมรรถภาพทางการเห็นและการเคลื่อนไหวที่ดี ไซลเวอร์เน้นการบำบัดโดยให้เด็ก สำรวจและตรวจสอบจากกระบวนการการทำงานศิลปะ เช่น ในกิจกรรมวาดเขียน จะเน้นรูปแบบทางศิลปะมากกว่า เนื้อหา คือ เน้นที่สี รูปร่างมากกว่าเรื่องราว และเสริม กระบวนการค้านศิลปะปฏิบัติด้วยภาษา การบำบัดนี้ จะมีผลในการปรับสมดุลค่านารมณ์ของเด็ก

ส่วนทฤษฎีอื่นเช่นของซิงเกอร์ใช้บำบัดเด็กวัยรุ่น ที่มีความบกพร่องด้านระบบประสาท ซึ่งมีผลต่อสมรรถภาพด้านการเขียนอ่าน ด้านการเห็นและการเคลื่อนไหว ซึ่งใช้บำบัดทั้งในระบบกลุ่ม และระบบเดียว ครุยจะ วางแผนการเรียนการสอนระยะยาวไว้ให้เด็กความคุ้ม ค่า ต้องการและความเหมาะสมเป็นรายบุคคล กระบวนการ การบำบัดจะใช้กิจกรรมทางศิลปะปฏิบัติ เช่น การสร้างจิตรกรรม ๓ มิติ ด้วยตนเองกระดาษ เพื่อให้เด็ก ได้สำรวจหาทรัพร่างของเดือนและรูปร่างของบริเวณว่าง จากการศิลปะที่ตนทำขึ้น

การบำบัดด้วยศิลปะในระบบโรงเรียน

กระบวนการในการบำบัดด้วยศิลปะนั้น ผู้เชี่ยวชาญจะใช้ศิลปะเพื่อสื่อถึงความคิดเห็น ทักษะศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ และการละครเป็นเครื่องมือ ในการกระตุ้นให้เด็กใช้แยกกัน เป็นเอกเทศ แต่ในบางกรณีจะใช้ร่วมกันตามขั้นตอน ที่เหมาะสม ซึ่งระบุอยู่ในทฤษฎีดังๆ ฯ อาจเริ่มด้วย คณตรีแล้วตามด้วยขั้นตอนของทักษะศิลป์ เป็นต้น ปฏิบัติ การคิดเห็น ที่สำคัญที่สุดคือการรับรู้ ศักยภาพและฝึกฝนมาทางด้านศิลป์ศึกษาและ แขนงวิชาศิลปะต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะอาจถูกหลอกลวงที่จะ เป็นผลดี ผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถนั้น นอกจากรู้ จะได้รับการศึกษาและฝึกฝนมาทางด้านศิลป์ศึกษาและ การศึกษาพิเศษ (ศึกษาด้านศิลป์ศึกษาอ่อนแหน่วงศึกษา ต่อในสาขาวิชาศึกษาพิเศษ) แล้ว ก็ควรจะมีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะในด้านใดด้านหนึ่งของเด็กพิเศษที่มีความ นักพร่อง (exceptional children, atypical children, children with special needs etc.) เช่น ผู้ที่มีความรู้ เฉพาะด้านของเด็กปัญญาอ่อนหรือเด็กพิการด้านกระดูก และกล้ามเนื้อ เป็นต้น อย่างไรก็ตามในบางกรณี ผู้ เชี่ยวชาญนี้ก็อาจยังต้องขอความร่วมมือจากแพทย์ด้วย เพื่อการสนับสนุนด้านความต้องการของเด็กอย่างแท้จริง

อนึ่ง บทบาทของการบำบัดด้วยศิลปะในที่นี้จะ เน้นเฉพาะบทบาทของทักษะศิลป์เท่านั้น ศิลปะบำบัด นี้ใช้กระบวนการที่จะปฏิบัติได้ทันที แต่จะต้องรองรับ กว่าเด็กจะมีสภาพอารมณ์ และการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม ได้ดีและพร้อมเสียก่อน จึงจะเริ่มใช้ศิลปะในการบำบัด ได้ โดยดึงเน้นความหมายสาระที่ต้องการของเด็กอย่างแท้จริง แต่ละคนเป็นหลัก เพราะแม้ว่าเด็กอาจจะอู้หูในก่อน ที่การเดี่ยวๆ กัน แต่ระดับของความพิการอาจไม่เท่ากัน หรืออาจพิการในบริเวณอวัยวะที่ต่างกัน เช่น บุคล กที่พิการทางกระดูก และกล้ามเนื้อ อาจจะบกพร่องที่ ส่วนขาหรือแขน หรือนิ้วมือ แตกต่างกันเป็นต้น ส่วน ก่อนเด็กปัญญาอ่อนก็มีหลายระดับ ดังแต่ระดับที่บ่ง สามารถเรียนหนังสือได้ (Educable Mentally Retarded) หรือที่เรียกว่า E.M.R. ไปจนถึงระดับที่บ่งสามารถ

ฝึกได้ (Trainable Mentally Retarded) หรือที่เรียกว่า T.M.R. ที่มีความแตกต่างกัน

ศิลปะบำบัดในโรงเรียนนั้นใช้ในการบำบัดทั้ง ร่างกายและจิตใจของเด็กพิเศษที่มีความนักพร่อง ซึ่ง ความการเปลี่ยนผ่านของสถาบันในมูลรัฐ นิวเจอร์ซีของ สหรัฐอเมริกาแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

๑. เด็กปัญญาอ่อน (Mentally Retarded)
  ๒. เด็กบกพร่องทางระบบประสาท (Neurologically Impaired)
  ๓. เด็กที่บกพร่องทางการรับรู้ (Perceptually Impaired)
  ๔. เด็กพิการทางกระดูกและกล้ามเนื้อ (Orthopedically Handicapped)
  ๕. เด็กพิการทางจิตและสังคม (Emotional Disturbed and Socially Maladjusted)
  ๖. เด็กพิการทางสายตา (Visually Handicapped)
  ๗. เด็กพิการทางโสต (Auditorily Handicapped)
  ๘. เด็กพิการซ้ำซ้อน (Multiply Handicapped)
  ๙. เด็กพิการด้านการสื่อความหมาย (Communications Handicapped)
  ๑๐. เด็กพิการปฐมวัย (Preschool Handicapped)
- วัตถุประสงค์ของศิลปะบำบัดในโรงเรียนนั้น เพื่อ
๑. พัฒนาความคิดล่วงแคล้วว่องไวของการใช้มือ
  ๒. พัฒนาการเคลื่อนไหวอย่างมีระบบ
  ๓. พัฒนาด้านสังคมและการสื่อความหมาย
  ๔. เพื่อเรียนรู้การควบคุมสิ่งแวดล้อมผ่านการเรียนรู้ และควบคุมการใช้สศุลป์และเครื่องมือ ทางศิลปะ
  ๕. เพื่อกระตุ้นและสร้างกำลังใจให้รู้จักสังเกต
  ๖. เพื่อให้ผู้เรียนรับรู้ความแตกต่างของสี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว
  ๗. เพื่อกระตุ้นหรือเร้าความคิดและจินตนาการ
  ๘. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและกำลังใจในด้าน ความคิดสร้างสรรค์ การตัดสินใจด้วยตนเอง และเป็น หนทางให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสถกับประสบการณ์ที่ มีความหมายต่อตนเอง

ศิลปะ
ที่หลากหลาย
การเรียนศิลปะ
ความสามารถ
และรวมเรื่อง
น้อยขั้นตอน
เข้าใจและ
ในตนเอง
สังกัดด้าน
เป็นสำคัญ
งานเป็นหน้า
นั้นๆ

ตัวอักษร

การเรียนรู้
ความพิเศษ
นิวเมืองเมือง
ครุยว่าให้แก่
แตกต่าง
การพิมพ์
แทนการรู้

ส่วน

สามารถใน
การวิเคราะห์
ผู้เรียนนั้น
ประดิษฐ์ เดี่ยว
จะต้องมีชั้น

- ตัว

- ก

- เอ

- บ

- บี

ชั้นด้านนำ

- เอ

ด้านหนึ่ง

- เอ

- เร

เรียกว่า
น้ำดับทั้ง
สอง ซึ่ง
จะซึ่ง
มี
กัน
กัน
อย่าง
จริงจัง
อย่าง
จริงจัง
อย่าง
จริงจัง

notional
(apped)
(apped)
(apped)
muni –
apped)
รัน เพื่อ
การใช้มือ

ภาษา
ในการ
เรื่องมือ

สังเกต
รูปว่าง

ในการ
ในด้าน
และเป็น
การพัฒนา

ศิลปะบำบัดนั้นส่วนมากแล้วจะไม่จำกัดกับกรรมที่หลักหลาปในระยะเวลาใกล้เคียงกันหนึ่งเดือนในระบบการเรียนศิลปะธรรมชาติ มักจะจัดประสบการณ์ตามความสามารถของเด็ก กิจกรรมที่เด็กสามารถทำได้ง่าย และรวดเร็ว กิจกรรมมักแยกย่อยให้ธรรมชาติที่สุด น้อยขั้นตอนที่สุด ให้เด็กทำซ้ำ ๆ กัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถทำได้ดี ซึ่งจะก่อให้เกิดความมั่นใจในคนเอง ในบางกรณีกิจกรรมจะเน้นด้านความเข้าใจ สังภัคด้านศิลปะ เช่น สี เส้น รูปทรง รูปทรง ผิวพื้น เป็นสำคัญ ในบางกรณีจะเน้นด้านกระบวนการปฏิบัติงานเป็นหลักซึ่งก็แล้วแต่วัสดุประสงค์ของการบำบัดนั้น ๆ

ตัวอย่างกิจกรรมศิลปะที่ใช้ในการบำบัดที่เน้นการเรียนรู้สังภัคด้านศิลปะ เช่น การช่วยให้เด็กที่มีความพิการทางการรับรู้ ซึ่งอาจมีปัญหาเกี่ยวกับปลายนิ้วมือความสามารถรับรู้ความรู้สึกสัมผัสได้น้อยมาก ครูอาจให้เด็กเรียนรู้หรือเข้าใจถึงสังภัคของผิวพื้นความแตกต่างระหว่างหินและกระเบื้องด้วยการใช้กิจกรรมการพิมพ์วัสดุ ผิวหิน และกระเบื้อง เพื่อให้เด็กได้เห็น แทนการรู้สึกสัมผัส

ส่วนการบำบัดโดยเน้นความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อศึกษาคุณลักษณะการบำบัดโดยการวิเคราะห์กระบวนการการทำงาน (task analysis) ของผู้เรียนนั้น ยกตัวอย่างเช่นสอนกระบวนการการทำงานประดิษฐ์ เด็กจะได้เรียนรู้ทำความเข้าใจกับงานประดิษฐ์ว่าจะต้องมีขั้นตอนเป็นลำดับ เช่น

- ตัดกระดาษเป็นรูปที่ต้องการ
- วางแผนกระดาษที่ใช้เป็นพื้นหลังลงบนโต๊ะ
- เอาแปรงรุ่มลงในภาชนะ
- ปากกาที่เกินต้องการออกจากปลายแปรง
- เอากระดาษที่ตัดเป็นรูปวางลงกับผ้าหันด้านล่างขึ้นด้านบน
- เอาแปรงหากาวจากขอบด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่งจนทั่ว
- เอาโน้ตวิธีกระดาษที่ปะໄล่ลงอก
- เช็คการที่ໄหลเป็นอุปกรณ์มาตรฐานอยู่ในรูปแบบที่ปะ

- เช็คเมื่อและบริเวณที่ทำงานให้สะอาด เป็นดัน

กิจกรรมเหล่านี้จะทำซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกว่าเด็กจะทำได้ดีขึ้น ว่องไวขึ้น เข้าใจวิธีการคืบขึ้น จึงพยายามทำกิจกรรมอันแม้การออกกล่าวเด็กถึงกิจกรรมที่จะทำก็จะต้องเป็นระบบเข่นเดียวกับกล่าวเชิงการบำบัดในวิธีการนี้คือ แผนการระบุให้นักเรียนทำงานประดิษฐ์คุณภาพ ครูควรต้องระบุให้นักเรียนเอกสารรายละเอียด ภาพและกราฟิกมาทำภารกิจงาน ซึ่งนักเรียนจะประรูป ๑ รูปลงบนกระดาษพื้นหลังโดยไม่ให้เห็นรองเป็นของก้าว คือ คำสั่งของครูจะระบุขั้นตอนรายละเอียดวิธีการอย่างกระจ่างในดัวเอง

ดังนั้นครูก็ที่ทำงานด้านศิลปะบำบัดคงต้องพร้อมที่จะรับความเป็นจริงที่ว่า ผลงานที่เด็กทำขึ้น อาจจะไม่มีความสวยงามในลักษณะงานศิลปะ อาจจะช้ำชา กันเป็นอย่างมาก เพราะศิลปะในที่นี้มิใช่เป็นวิถีทางแห่งการแสดงออกของเด็กโดยตรง แต่ศิลปะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการช่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในดัวเด็ก เป็นสำคัญ ครูในหน้าที่จะต้องเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือเด็กในระหว่างทำงานอย่างใกล้ชิด ต้องเป็นทั้งผู้ให้กำลังใจสนับสนุนให้เด็กทำงานซ้ำแล้วซ้ำอีก รวมทั้งต้องทำหน้าที่ในด้านวินิจฉัยโดยฝ่าสังเกตความเปลี่ยนแปลงในดัวเด็ก หรือผลของการบำบัดควบคู่ไปอย่างสม่ำเสมอ

การบำบัดด้วยศิลปะบนกระบวนการโรงเรียน

การบำบัดด้วยศิลปะในระบบนี้จะไม่เป็นการเรียนกันอย่างสม่ำเสมอในลักษณะของระบบโรงเรียน แต่มีการนำศิลปะเข้าไปใช้ในการบำบัดเป็นครั้งคราว หรือเป็นช่วง ๆ สัมพันธ์ไปกับการปฏิบัติงานอื่น ๆ สถานที่ที่มีการใช้ศิลปะบำบัดควบคู่ไปกับการปฏิบัติการด้านอื่น ๆ นั้น ตัวอย่างเช่น สถาบันเด็กพิการ หรือเด็กปัญญาอ่อน สถาบันพักพินคนป่วย สถาบันพยาบาลคนป่วย โรคจิต สถาบันพักพินคนชรา หรือบ้านพักคนชรา เป็นดันในกรณีของสถาบันพักพิน คนป่วยอยู่ในสภาพที่ไม่ปกติ เพราะร่างกายและจิตใจหย่อนสมรรถภาพ การใช้ศิลปะบำบัดจึงใช้เพื่อวัสดุประสงค์คล้ายคลึงกัน เช่น การทำ

กิจภาพบำบัดอาจเป็นสิ่งน่าเบื่อหน่าย กิจกรรมศิลปะที่ใช้ในลักษณะกิจภาพบำบัดร่วมกับการทำซ้ำให้ลดความน่าเบื่อหน่ายลง

ส่วนการใช้กิจกรรมศิลปะในบ้านพักคนชราที่นั้นอาจใช้ทั้งในรูปศิลปะบำบัดหรือใช้ศิลปะในลักษณะธรรมดามาสมมัสานกันความคุณค่าต้องการและความเห็นชอบของแต่ละบุคคล แม้คนชราในบ้านพักนั้นส่วนใหญ่จะเป็นผู้อยู่ในสภาพปกติ แต่กลไกการทำงานของร่างกายยังอ่อนล้าหมดกำลังเข่นกัน อีกทั้งด้านของจิตใจก็อาจมีปัญหาด้วย พบร่วมนิคชราจำนวนมากที่เก็บดัวเปลี่ยนไปตามความต้องการบ้านมาสู่สถานที่ ๆ มีแต่คนเปล่าหน้าอู่รู่รอบข้าง ความรู้สึกของการถูกทอดทิ้ง ความรู้สึกของการเผชิญหน้ากับวาระสุดท้ายของชีวิต ความรู้สึกว่าคนกล้ายเป็นผู้ที่พึงดูแลไม่ได้ ไร้ชีวิต ไร้สัมภาระ ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อจิตใจและร่างกายทั้งสิ้น จึงได้มีการนำกิจกรรมศิลปะมาใช้ในสถานที่นี้ในประเทศตะวันตก การทำกิจกรรมศิลปะเป็นทางให้คนชราได้ใช้เวลาในการทำสิ่งที่เพลิดเพลิน ให้ลืมเวลา กิจกรรมนำพาเขามาสนิทสนมกัน งานศิลปะที่ทำขึ้นจะจัดให้มีการขายเป็น

ครั้งคราว การที่งานของคนชาวด้วยทำให้ความรู้สึกໄร์ประโซไซน์ พึงคนเองไม่ได้หมายไป เกี่ยวกับอาชญากรรมได้หมายถึง การจบสิ้นของอาชญาการทำงาน หรืออาชีพ แต่หมายถึงการเปลี่ยนไปสู่อีกชีพอื่นท่านั้น ศิลปะเป็นสิ่งช่วยเครื่องใจเครื่องด้วยในการจากไป ผลงานศิลปะเปรียบเหมือนผลผลิตที่ทั้งไว้บื้องหลังเพื่อเป็นอนุสรณ์ของคน อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ช่วยเปิดโอกาสให้คนให้มีความหวังและอินดิกาเตอร์ ศิลปะเป็นเครื่องปลอบใจ เป็นการพักผ่อน สนองความต้องการของจิตใจ และก่อให้เกิดความรู้สึกอิสระ ดังคำกล่าวที่ว่า “ศิลปินอาจอยู่ตัวคนเดียวโดยไม่รู้สึกหัว疼”

กิจกรรมศิลปะที่ใช้ในบ้านพักคนชราที่นั้น ส่วนใหญ่ในอดีต มักเป็นกิจกรรมประเภทงานช่าง หรืองานประทัดระนาบสีตามเมอร์ การลอกกรูป หรือลอกปฏิทิน แต่ปัจจุบันนี้คนรุ่นหลังประกอบด้วยคนที่มีระดับความรู้มากขึ้น กิจกรรมเหล่านี้ไม่สามารถสนองความต้องการได้เหมาะสม ดังนั้นในปัจจุบันจึงเสนอให้มีกิจกรรมทั้งในด้านส่งเสริมสุนทรียภาพ การแสดงออกด้านศิลปะ ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ศิลป์ และกิจกรรมศิลปะปฏิบัติประกอบกัน

มะลิฉัตร เอื้ออาณัท

มะลิฉัตร
สุจันต์
กุมาภา¹
Anderson
the 1
1973
Insight:
Educ
Monreau
Skil
Janu
St. Joh
Rela
Taylor,
40:1

บรรณานุกรม

มรรสก้าร์
บุจีนวิค
อาชีพ แต่
จะเป็นสิ่ง
นศิลปะ
อนุสรณ์
สำหรับ
ปลดปล่อย
ให้ และ
เป็นอาชญา

งานใหญ่
เรื่องงาน
ปฏิทิน
ความรู้
ต้องการ
กรรม
อกค้าน
กิจกรรม

เน้นที่

มะลินัตร เอ้ออันันท์ "การใช้ศิลปะช่วยในด้านกายภาพบำบัด." ด้วยชีวิตและจิตใจไปสู่ไฟศิลป์ สุจันทร์งานแสดงศิลปะเด็กพิการครั้งที่ ๑ มูลนิธิเพื่อเด็กพิการร่วมกับสมาคมศิลปกรรมไทย กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐ (ไม่ปรากฏหน้า)

Anderson, Frances E. and Helen Landgarten, "Art in Mental Health : Survey on the Utilization of Art Therapy," Studies in Art Education. 15:44-48; 1973-1974.

Insights, Art in Special Education: Educating the Handicapped through Art. Educators of New Jersey, 1981.

Monreau, Lanny and Frances E. Anderson. "Task Analysis in Art : Building Skills and Success for Handicapped Learners," Art Education. 39:52-54 January 1986.

St. John, Patricia A. "Art Education, Therapeutic Art, and Art Therapy: Some Relationships," Art Education. 39:14-16; January 1986.

Taylor, Cynthia L. "Art and the Needs of the Older Adult," Art Education. 40:8-15; July 1987.